

[Svend Åge Petersen]

hed for arbejdsmarkedet, for forslaget medfører jo, at man kan holde fri i op til 1 år, mens man modtager arbejdsløshedsdagpenge. Bekymrer sammenhængen med dette princip slet ikke SF?

Når jeg nu har bedt SF's ordfører om at svare på en række spørgsmål, vil jeg også gerne bede om en forklaring på, hvilke forslag SF har – jeg har ikke kunnet finde dem – for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende og sabbatår. Til selvstændige erhvervsdrivende hører jo også vore landmænd. Skal der være sabbatår for dem, og hvordan skal det klares? Så er der en hel del arbejdsgivere, som jo pr. principiel tradition ikke interesserer SF, og som åbenbart heller ikke skal have sabbatår, når vi nu deler ud.

Når SF's ordfører svarer på alle disse spørgsmål, kunne vi så ikke også få en forklaring på, hvad der menes med punkt 5 i beslutningsforslaget? En sådan vil jeg meget gerne have.

Med visse undtagelser plejer SF at sige, at man ikke ønsker, at der foretages indgreb over for arbejdsmarkedets parter. Mest markant har denne udtalelse været, når regeringen har måttet foretage nogle nødvendige indgreb for at holde vigtige samfundsfunktioner i gang, og så har SF hver gang været de første og mest markante til her fra talerstolen at skælde vældigt ud over dette indgreb i arbejdsmarkedets forhold. Hvorfor ønsker man så med dette forslag netop at blande sig i arbejdsmarkedets forhold? Hvis arbejdsmarkedets parter virkelig havde ment, at der var behov for en sådan sabbatordning, som man nu foreslår, havde de sikkert selv for længst indført den.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke at blande os i forhold, som arbejdsmarkedets parter selv både kan og vil tage sig af, og derfor må vi klart afvise SF's beslutningsforslag.

Henrik Toft (V):

Venstre kan heller ikke tilslutte sig dette beslutningsforslag fra Socialistisk Folkeparti. Det kunne selvfølgelig være meget rart at få sabbat hvert syvende år, men jeg synes nok, at jeg føler mig rimeligt dækket ind af arbejdsministerens afvisning af forslaget. Det er meget svært at se, hvilke konsekvenser en sådan ordning ville have, hvis man havde de muligheder, som der åbnes op for her, og hvis man ser bort fra frivilligheden.

Men der er en grund mere til for mig personligt at afvise forslaget. Da jeg snakkede med ordføreren for forslagsstillerne i går, forklarede han mig, at det også skulle gælde for folketingsmedlemmer, og da forslagsstilleren er et af de sympatiske medlemmer af det pågældende parti, vil jeg ikke risikere, at han udnytter en sådan sabbatordning.

Jørgen Estrup (RV):

Det Radikale Venstres holdning til dette forslag er nogenlunde lige så stabil som forslagsstillerens genfremsættelse af forslaget, og derfor kan jeg med det samme sige, at vi fortsat ikke kan støtte det, uanset vores sympati for hensigten: at fremme sabbatordninger.

Jeg kan så føje til, at der jo er sket nogle positive ting på hele området arbejdstid og orlovs muligheder. Jeg tænker dels på de arbejdstidsnedsættelser, som er gennemført via forhandlinger på arbejdsmarkedet, dels på det seneste, at vi jo før jul blev enige om, at nu skulle vi i gang med det, vi fra radikal side kalder uddannelsesorlov, og som andre hellere vil kalde betalt frihed til uddannelse. Det anser jeg for en overordentlig positiv og perspektivrig udvikling.

Jeg vil godt kort resumere, hvad der er vores hovedindvendinger mod forslaget.

For det første finder vi ikke, at det som foranstaltning mod ledigheden, altså et forsøg på at sænke ledigheden, er effektivt nok. Vi finder altså for det første ikke, at en frivillig orlovsordning giver ret meget sikkerhed for, at der faktisk skabes ledige stillinger i et sådant omfang, at det kan gavne en sænkning af ledigheden. Men derudover synes vi, at forslaget lider af den skavank, at man ikke har nogen garanti for, at der faktisk bliver tale om nettogenbesættelser, og dermed mener jeg, at man meget let kan forestille sig, at der som konsekvens af en sådan orlovsordning, hvor man tvinger virksomhederne til at sætte vikarer ind, faktisk sker fyringer andre steder i virksomheden eller ikkegenbesættelse af stillinger. Hvis det er tilfældet, bliver ordningen ikke effektiv som beskæftigelsesforanstaltning.

Det andet punkt, jeg gerne vil fremhæve, hvor vi heller ikke mener, at forslaget virker rigtigt, er den økonomiske side af det. Man kan jo opfatte forslaget som en slags arbejdsfordelingsforslag, hvor man prøver – som der står